

**Professor Robert Molimard's dokument, som blev læst op på friheds-konferencen:
Forbudt at tænke (1) - afholdt i Bruxelles 28. januar 2009:**

- Robert Molimard er professor emeritus i medicin på Faculté de Medicine Paris-Sud.
- Leder af det franske forskningsinstitut Société de Tabacologie, som forsker i tobaksafhængighed.

”Til at begynde med: Jeg erklærer på min ære, at jeg ikke har nogen interesse konflikter, hverken med tobaksindustrien, eller med medicinal-industrien.

Jeg takker arrangørerne af denne konference for at invitere mig. Men jeg er en overbooket mand. Dette forhold - og min alder - ville have gjort det svært for mig at rejse til Bruxelles i dag.

Men der er en anden grund. Anti-tobaks aktivisterne er meget stærke i mit land, Frankrig - som ikke længere fortjener at blive kaldt et "Human Rights-land". Indtil videre har mit rygte som en uafhængig videnskabelig tobaks ekspert været uplettet. Jeg er derfor en smertefuld torn i siden af disse aktivister, fordi de udmærket godt ved, at jeg kun fortæller videnskabeligt baserede sandheder.

Anti-tobaks aktivisterne i Frankrig drømmer om at miskreditere mig, og de holder ivrigt øje med, om jeg skulle lave en lille fejl eller fortage en forkert bevægelse. Åh, sikke en triumf det ville være, hvis de kunne få mig fremstillet som hemmelig agent, betalt af tobaksindustrien! Jeg er bekendt med anti-tobaks aktivisters angreb på denne konference, så jeg er ikke i tvivl om, at de ville betragte min tilstedeværelse her med fordømmelse - et bevis på min alliance med djævelen. Derfor fremlægger jeg dette dokument og min støtte til denne konference skriftligt:

Først og fremmest er jeg læge. Som mange andre, har jeg oplevet slægtninge eller nære venner lide og dø af tobaksrelaterede sygdomme. Det er grunden til at jeg for 32 år siden begyndte at studere tobaks-afhængighed i mit laboratorium. Jeg har åbnet en klinik på mit hospital, der forsøger at hjælpe rygerne til at holde op - jeg har også grundlagt Société de Tabacologie, et institut til videnskabelig forskning i tobak, og hertil et universitetsstudium, som jeg stadig driver. Jeg fandt på udtrykket "Tabacologie" for at dække disse aktiviteter.

Lad mig være helt klar: De eneste ofre for tobakken, er rygerne selv. De betaler ikke kun med deres penge, men med deres liv. Ikke-rygere kan naturligvis blive generede af røg - og de har en ret til ikke at blive generet af røg på de steder, de er tvunget til at opholde sig. Men ikke-rygere bliver ikke dræbt af tobaksrøg.

Jeg har demonstreret, at den berygtede rapport "Lifting the Smokescreen - 10 reasons for a smokefree Europe" er en løgn - en manipulation. Den er skabt med det formål at muliggøre vedtagelsen af rygeforbud, og den er sponsoreret af giganterne i medicinal-industrien, der sælger rygestop medicin.

I rapporten har man kunstigt forhøjet antallet af dødsfald tilskrevet passiv rygning med 426% for at gøre statistikken til et stort problem for folkesundheden. Risikoen ved passiv rygning var indtil denne rapport defineret af videnskaben som: ”risikoen for ikke-rygere udsat for andre menneskers røg”. Rapporten har ændret denne definition ved også at inkludere aktive rygeres dødsfald - ifølge rapporten fordi rygerne jo også inhalerer den passive røg deres egne cigaretter producerer.

Ifølge rapportens beregninger har alene dette spin øget dødeligheden ved passiv rygning fra 1114 til 5863 dødsfald for hele Frankrig. Rapporten har også beregnet, at 1007 af disse 1114 dødsfald i Frankrig er en følge af passiv rygning i franske hjem - så forbudet kan altså aldrig blive ret

effektivt, medmindre forfatterne da har forestillet sig, at politifolk skal bryde døren til dit private hjem ind med en rambuk for at indberette din rygende ægtefælle.

Endvidere: Rygeforbudet på samtlige hoteller, restauranter, barer og natklubber i Frankrig er ifølge rapporten begrundet med kun 6 årlige dødsfald!

Den kritik af rapporten, jeg har offentliggjort i "Revue d'Epidemiologie et de Santé Publique" er blevet totalt ignoreret af de franske medier. Derfor er den nu lagt ud på internettet i på engelsk (2).

Som læge skal jeg bekæmpe sygdomme, der skyldes rygning. Der er to metoder til at nå dette mål: 1. at hjælpe rygere med at holde op - 2. at reducere risici i forbindelse med brugen af tobak. Jeg er stærk modstander af den nugældende officielle politik. Den er ikke rettet mod at nedbringe tobakkens skadelighed og rygningens afhængighed, men imod ofrene: Dem der ryger. Hver gang en ryger tænder en cigaret, føler han sig ikke kun skyldig, når han tænker på, hvordan han misbruger sine penge, og hvordan han risikerer dø for tidligt og efterlade enke og tre børn uden støtte - nej, han er nu også anklaget for at være morder af sin nabo eller sin ikke-rygende ægtefælle.

Rygerne er nødt til at undslippe denne ubærlige skyld - og faktisk vil nogle svage personligheder holde op med at ryge. Men stærke personligheder vil ikke tolerere et sådant angreb på deres identitet, og vil i stedet ryge mere. Og sagen er nu den, at de irske sundhedsmyndigheder nu anerkender, at antallet af rygere i Irland er steget fra 27% til 29% efter det irske forbud! Samtidig har WHO's anti-tobakskampagne erklæret, at alle former for tobak er farligt, selvom det er videnskabeligt påvist, at brugen af røgfri tobak, som det svenske snus, er over 90% mindre farligt.

Som borger støtter jeg stærkt, at rygere har ret til at ryge, fordi rygning hjælper dem igennem livet, lindrer deres angst, og tilbyder dem en vis glæde. Et forbud virker helt umenneskeligt på mig, især i situationer, hvor der ikke er nogen flugtveje, såsom i fængsler og på psykiatriske hospitaler.

Men jeg er ikke helt enig med pro-rygning bevægelsen. En sådan betegnelse er tvetydig, fordi den også indebærer en slags reklame for rygning. Ærlige læger er uenige, ligesom de var uenige om bevægelsen for retten til selvmord. Jeg er hverken ryger eller bruger af røgfri tobak. Men jeg er parat til at dø for din ret til at ryge. Well ... måske vil jeg nedtone Voltaire's udsagn lidt og benytte et Georges Brassens citat i stedet: "At dø for ideer er fint - men lad det blive en langsom død".

Som medlem af den franske menneskerettigheds-liga er jeg dybt bekymret for det stigende tidevand af hindringer, der rejser sig imod friheden. Lidt efter lidt lukker væggene sig sammen om os. En langsom modning, som vil udsætte mange demokratiske lande for risikoen for at blive overtaget af diktatorer, eller af håndlangere for anonyme og hjerteløse multinationale trusts - med alle de tragiske følger, som vi kender fra historien. Der findes ingen "små friheder". Vi er nødt til at kæmpe voldsomt for at forsvare hver enkelt af dem. Hvis denne ånd kan samle medlemmerne af denne konference, så har de min hjertelige og åbne støtte."

Robert MOLIMARD - 18. januar 2009

Dokumentet er oversat til dansk fra den originale version på:

<http://cagecanada.blogspot.com/2009/01/discours-du-pr-molimard-speech.html>

(1): http://www.antiprohibition.org/ticap_pages.php?q=6

(2): <http://cagecanada.homestead.com/AnalyseCritiqueMolimard.html>